Dochia

Dochia

Text după
SIMION FLOREA MARIAN

Copertă și ilustrații de
COCA CREȚOIU-ȘEINESCU

1975
EDITURA ION CREANGĂ, BUCUREȘTI

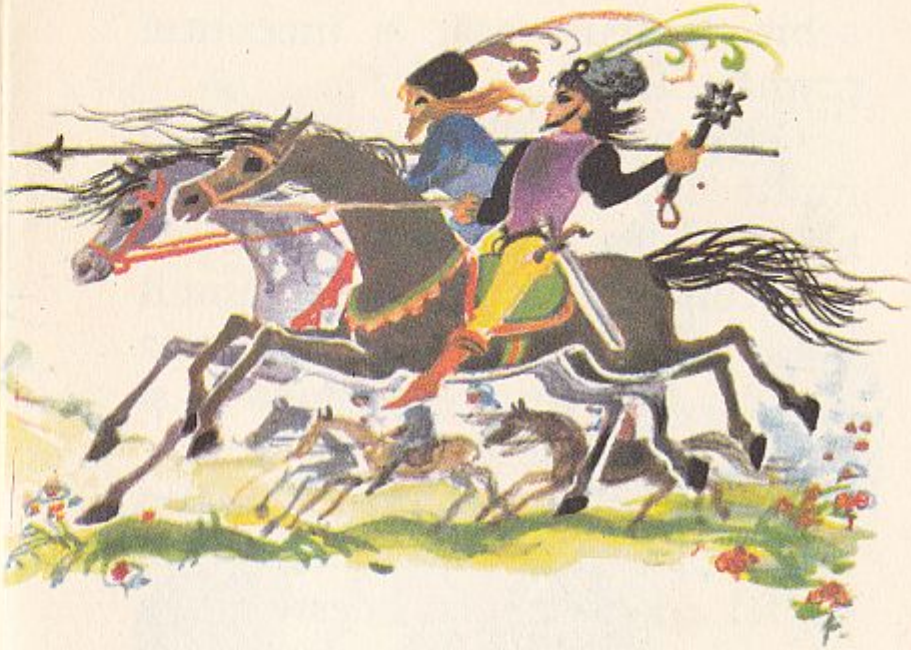

Baba Dochia, numită în unele părți și Baba Marta, cade totdeauna la 1 Martie sau Mărțișor, sărbătoare a românilor deo-

sebit de frumoasă, la începutul primăverii.

Despre această babă există mai multe legende, unele bine cunoscute, ca cea care urmează.

Zice că în timpurile de demult era un împărat, și împăratul acela avea o fată foarte frumoasă și voinică, anume Dochia.

Avînd tatăl său război cu un alt împărat, nu știu cum și în ce fel s-a întîmplat, destul atîta că a fost învins.

Și acuma împăratul învingător nu s-a mulțumit numai cu atîta, ci, știind că potrivnicul său are o fată foarte frumoasă și voinică, și isteață, și cuminte, a voit

numaidecît să i-o ia.

Dochia însă, prinzînd de veste că învingătorul tătîne-său voiește să o ia cu nepusa-n masă și că nu e alt chip de scăpare, s-a îmbrăcat în douăsprezece cojoace, a luat o furcă de tors în brîu și turma de oi a tătîne-său și, astfel schimbată, ca nime să n-o cunoască s-a pornit cu oile la munte.

De-acu-nainte
N-a mai fi ninsoare,
Ci tot cald și soare,
Zile călduroase,
Plăcute, frumoase.

Într-adevăr, pe cînd s-a pornit ea, precum și mai pe urmă, pe cînd se suia cu oile la munte, era timp frumos și cald. Și mergînd ea cînta de zor:

Mergi iutișor,
Că-i Mărțișor
Și-i călduș or,
Și-ad-o cofiță
Plină, plinuță,
De fragi, frăguțe!

Simțind ea căldura din plin, aruncă în fiecare zi cîte un cojoc, pînă cînd le-a aruncat pe toate.

Dar iată că, după ce a aruncat

acuma toate cojoacele și rămase numai în cămașă, de cald ce era, și pe cînd ajunse pe culmea unui munte înalt, se pornește o furtună amestecată cu ploaie și cu omăt, și furtuna aceea ținu două-

sprezece zile de-a rîndul, și în fiecare zi se făcea tot mai aspră, mai urîtă și mai nesuferită.

Și de atunci se zice că există zilele babei! Pentru că, uneori, Dochia este închipuită ca o bătrînă nesuferită, viforoasă și ca-

pricioasă ca vremea de început de primăvară.

Dochia noastră, fiind pe de o parte numai în cămașă, iar pe de altă parte nedeprinsă cu asemenea furtuni și văzînd că o răzbește

frigul, voi să se întoarcă cu oile îndărăt, însă, uitîndu-se de pe culmea muntelui în jos și văzînd cît e de sus, nu se încumetă a se coborî, temîndu-se ca să nu cadă în vreo prăpastie.

Și acuma, neștiind ce să înceapă și ce să facă, începu a plînge de se cutremura cămașa pe dînsa și a răpști împotriva frigului așa de mare și de nesuferit.

Dar nemaiavînd ea acum cu ce se îmbrăca, iar gerul devenind din ce în ce tot mai cumplit și mai nesuferit, prinse a îngheța împreună cu toată turma.

Și așa încremenită stă ea și astăzi pe culmea muntelui aceluia,

dimpreună cu oile sale, care se prefăcură în pietre.

Și de cînd s-a întîmplat aceasta cu Dochia cea foarte frumoasă și voinică, de atunci sînt și cele douăsprezece zile ale ei, în martie, ploioase și furtunoase.

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules 14.VIII.1975. Bun de tipar 22.XI.1975. Apărut 1975.
Comanda nr. 1114. Tiraj 123 000. Broşate. Coli de tipar 0,5.

Tiparul executat sub comanda nr. 232 la
Intreprinderea Poligrafică Banat.

EDITURA
ION CREANGĂ
BUCUREȘTI

Preț set (8 bucăți) lei 5,25